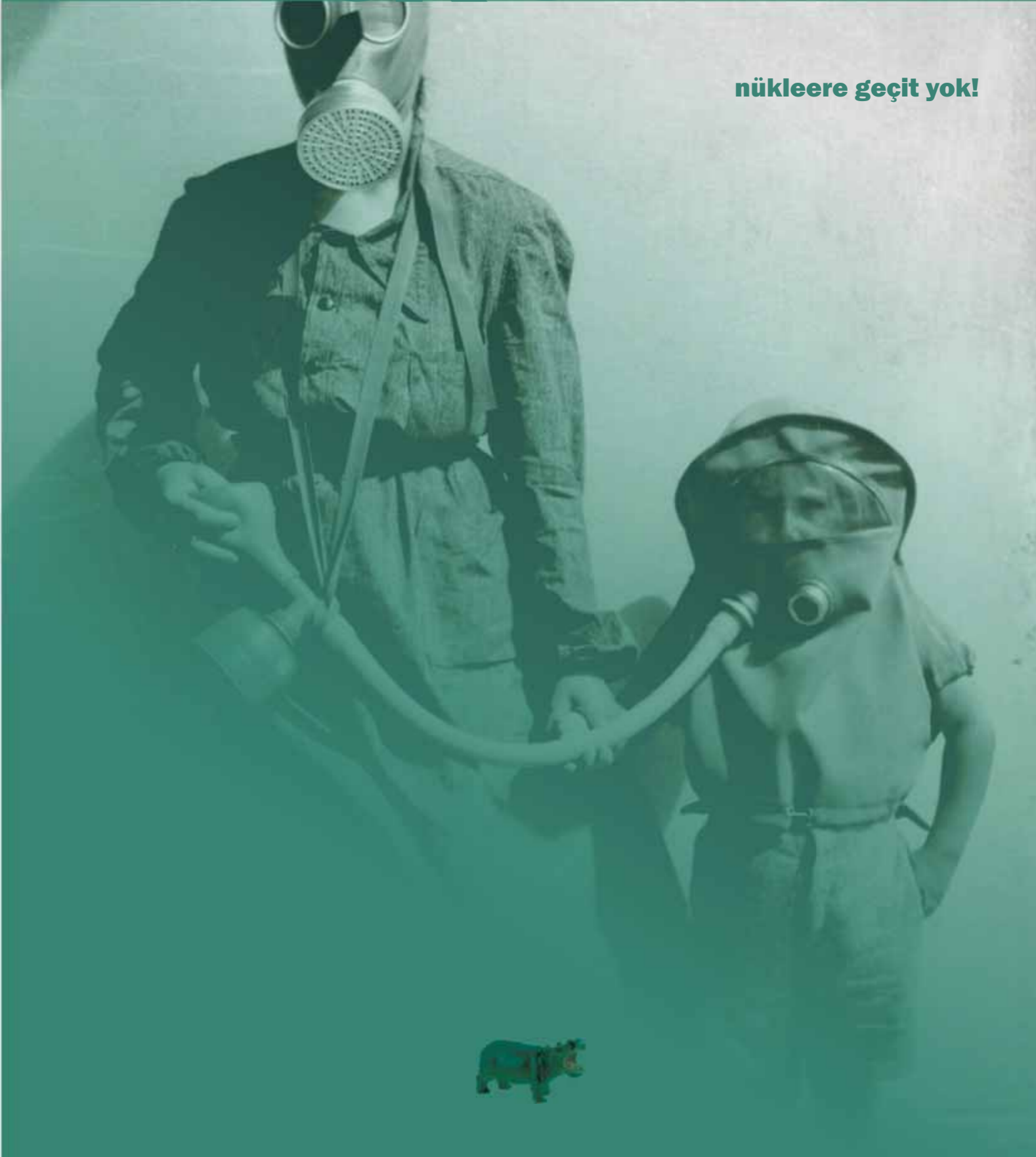

kollektif 08/1

EKOLOJİKOLEKTİF BÜLTENİ
www.ekolojistler.org

nükleere geçit yok!

mutfağı özgürleştirmek

Büyükşehirlerde yaşamaya uğraşyoruz, her gün işe gidiyor, daha çok çalışabilmek “performansımızı artırabilmek” için yemeğe bir “yakıt” olarak bakıyoruz. Her mesai bitiminde birkaç saatlik “boş” vaktimizde tüketmek isteyebileceğimiz gıdayı arama lüksümüz olabiliyor. Poşetlerimizi doldurup mutfağımıza varıyoruz. Kimi zaman kulaktan dolma, kimi zaman bir kaynaktan okuma bilgilerimizi kendimizce harmanlayıp göreceli sağlıklı yemekler koymaya çalışıyoruz masalarımıza. Hep bir soru işareti ve bir acaba kafamızda...

“Gıda” ve “yaşama hakkı” örgütlü mücadelemizin temelini oturdu. Ve tam da bu sebepten, uğraşımızı sıcak bir tas yemeğe dönüştürüp paylaşmak arzusu, ekolojik pazarda tezgah kurmak şeklinde tezahür etti. Düşüncemizi ve derdimizi anlatabilmek için “bir yerden” başlamalıydık.

Şubat ayının ilk haftasıydı pazara adım attığımızda; önce bir koli kırmızı elmadan sıcak püre yaparak pazardaki diğer emekçilerle tanıştık ve bir gün kazan doğuracak tenceremizi kaynatmaya başladık. Tencerenin sıcaklığı pazara gelen “bilinçli tüketicileri” tezgahımıza davet etti; sohbetlere başladık. Tezgahın arkasındaki boş sepetler taburemiz, mekan, mekanımız oluverdi.

Geçen zaman, bahar aylarını getirdi; artık mutfağımız oluşuyor. Her hafta yeni bir mutfak mucidi pazardaki ürünlerle yapacağı yemekleri ekoloji sohbetleri eşliğinde taşlarımıza dolduracak.

Umuyoruz ki bu deneyim, kapitalist üretim biçimleri ile ticarileşen, gıda ve yaşama uğraşımız içinde müdahale etmekte zorlandığımız tüketim biçimlerimizi evriltmekteki bireysel çabalarımızı, toplumsal mücadeleye dönüştürmekte aracı olacaktır.

*beraber kuracağımız mutfağımıza,
bekliyoruz...*

mısır balonu türkiye turuna çıkıyor

Genetiği Değiştirilmiş Organizmalara (**GDO**) karşı uzun yıllardır etkin biçimde mücadele veren GDO'ya Hayır Platformu bileşenleri Ekoloji Kolektifi, Ziraat Mühendisleri Odası, Çevre Mühendisleri Odası, Tüketici Hakları Derneği, Tüketici Dernekleri Federasyonu, Çiftçi Sendikaları, Ekoder, Doğader, Ankara Barosu gibi kurumlarla birlikte "Gıda Tohum Haktır, Biyogüvenlik Hemen Şimdi" kampanyasını başlattı.

GDO'lara karşı verilen mücadele sonucunda, bu ürünlerin ülkeye girişinin, üretiminin ve tüketiminin yasaklanması konusunda geniş bir kamuoyu oluştu. Ancak 2007 yılında, Bandırma Limanı'na indirilen mısırlardan aldığımız numuneler üzerinde yaptırdığımız analizde bu ürünlerin GDO'lu olduğu ortaya çıktı. Yemlik olarak ithal edilen bu mısırların, pek çok tüketim maddesine girdiği tahmin ediliyor.. Bununla birlikte 2006 yılında çıkartılan Tohumculuk Hakkında Kanun ile çiftçilerin tohumluk ayırma hakkı ortadan kaldırılıyor. Tohumluk konusunda özel şirketlerin denetiminde bir sistem kuruluyor. Buna benzer bir kanun, Irak'ın Amerika'yı işgalinden sonra 81 numaralı kararname ile Irak'ta çıkarılmıştı. Tohum ve Gıda üzerinde denetim kuran şirketlerin geleceğimiz hakkında her türlü karar verme mekanizmasını da ele geçireceği açıktır.

Bu nedenle, gıdanın ve tohumun mülkiyet konusu olamayacağını bir kez daha ilan etmek amacıyla, gıdanın ve tohumun ekolojik geleceğini korumak adına başlattığımız kampanya kapsamında 30.03.2008 tarihinde bir basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasında “Canlı yaşamında gereksinim duyulan birincil maddenin gıda, gıda için gereksinim duyulan birincil üretim alanının tarım, tarım için gereksinim duyulan öğelerin ise toprak, su ve tohum olduğu, toprak, su ve tohumdan bir tanesi eksik ise gıdanın olmayacağı, gıda olmaz ise canlıların da olmayacağı” vurgulandı.

“Biyogüvenlik hemen şimdi, Tohum-Gıda Haktır” kampanyası için hazırlanan eylem takvimine göre, 12.04.2008 tarihlerinde Prof. Dr. Murat Akçelik, Prof. Dr. Murat Özgen, 19.04.2008 tarihlerinde Prof. Dr. Nükhet Turgut ve Prof. Dr. Hakan Yardımcı'nın katılacakları ve mevcut biyogüvenlik taslağının değerlendirileceği ve alternatif biyogüvenlik yasasının ayrıntılı şekilde tartışılacağı Biyogüvenlik Çalıştayı yapılacak. Çalıştay sonucunda halktan, tarımdan, çiftçiden ve ekolojiden yana bir içerikle Biyogüvenlik Yasası hazırlanacak ve Meclise sunulacak.

10-11 Mayıs 2008 tarihlerinde ise Gıda Egemenliği ve Biyogüvenlik Forumu düzenlenecek. Forumda tohumun ve gıdanın hakça paylaşılması, gıdanın demokratikleştirilmesinin ve halkın gıda üzerinde egemenlik hakkını nasıl kurabileceğini tartışılacak. Uluslararası bir katılımıla gerçekleştirilecek çalışmanın ikinci gününde de tohum hakkı, halk sağlığı, gıda egemenliği ve biyogüvenlik konularında atölye çalışmaları yapılacak.

Kampanya kapsamında, Ankara, İstanbul, İzmir ve Bursa illerinde gezdirilecek Mısır Balonu ile de ülkemize son yıllarda giren genetiği değiştirilmiş organizmaların yasaklanmasının önemine dikkat çekilecek. Balon turu, tohumun-gıdanın temel bir hak olduğunun vurgulanması ve Cargill işletmesinin hukuka aykırılığına dikkat çekilerek son bulacak.

nükleere geçit yok!

Nükleer santrallerin yaşamlarımıza girişi, “kalkınma”nın, deyim yerindeyse yükselen değer olduğu, 1960'lı yıllara rastlar. İki dünya savaşının ardından, bir cinnet tarihini geride bırakan insanlık, bu kez “barışçıl” amaçlarla nükleer teknolojisini gündemine alır. Artık “sıcak savaş” dönemi nihayete ermiş, vakit “uluslar” arası soğuk yarış vaktidir. Artık ulus uğruna ölmenin yanı sıra, aynı uğurda aralıksız tüketmenin vaktidir. Kim daha çok tüketecek, kim daha çok kalkınacak yarışında galip olanı tespit etmek mümkün olmasa bile, mağdurları tespit etmek mümkündür: Sınırsız ilerlendiği varsayımına rağmen giderek yoksullaşanlar, yoksunlaşanlar ve yaşlı dünya.

Barışçıl amaçlı nükleer teknolojisindeki “barışçıl” amaçlar vurgusu, geride bırakılan kanlı tarihi, Hiroşima ve Nagazaki'yi aklamaya yetmez, üstelik tarih bu vurgu altında meşrulaştırılan yeni felaketlere gebedir. “Gebe olma, illaki doğumu gerektirmez” düşüncesi, yani kazanın, sadece bir “olasılık” olduğu da ilk kez bu dönemde dile gelir. Durmadan ilerleyen insanlık, nükleer silah yarışının galibi üzerine yoğunlaşırken, nükleer santraller, teknolojinin büyük zaferi, hızla yayılır, çoğalır. İlk doğum, ilk olasılık, ilk büyük kaza, kamuoyundan gizlenir: 1957 İngiltere Windscale, kaza ile ilgili bilgiler 25 yıl sonra ortaya çıkar. Ama ikinci büyük kazayı gizlemek mümkün olamaz: 1979 ABD Three Mile Island. Çünkü 2 gün içinde 900 bin kişinin tahliye edilmesi elzemdir ve gizlemek mümkün değildir. Kaza, 1 milyar dolarlık maliyeti ile gündemlerimizi işgal eder, ve bu kez fayda maliyet hesabının konusu olur yaşam.

Ne pahasına olursa olsun kalkınma yarışı sürerken, yarışta geri kalmak istemeyen Türkiye'nin muktedirlerinin de sözü vardır. Ecevit ve Erbakan hükümeti 1974'te, 1960'ların sonlarında yapılan fizibilite çalışmaları doğrultusunda, Mersin Akkuyu'da nükleer santral kurulmasına karar verir. Kendilerinden sonrakilere söylemlerini miras bırakırlar: “Türkiye'de nükleer santral kurulmazsa mahvoluruz.”

12 Eylül askeri darbesi ile eli kanlı diktatörlerin temizlediği zeminden güç alan Özal ise, bu yarışta iddialı bir çıkış yapar, uluslararası firmaları yap-işlet-devret modeli ile santral kurmak için Türkiye'ye çağırır. Kanada AESL şirketinin Akkuyu'da; ABD General Electrics şirketinin ise Sinop'ta santral kurması istenir. Yap-işlet-devret modeli, neoliberallerin ilk temsilcisi Thatcher'den esinlenerek oluşturulur. Türkiye Özal ile birlikte özelleştirme ve yolsuzluk ile tanışır. Özal'ın iddialı çıkışının önüne yine bir “olasılık” set çeker: Çernobil.

26 Nisan 1986 tarihi, Çernobil ile anılmaya başlanır. Çernobil, felaket ile ölüm ile eş anlamlıdır. Tarihin en büyük nükleer felaketinin olası etkileri, dünyayı topyekun ölümden korumak için görevlendirilen 800 bin “tasfiyeci”nin yaşamı pahasına katıldıkları temizlik çalışmaları ile kısmen de olsa önlenir. Radyasyona maruz kalan 25 bin kişi ölür, binlercesi sakat kalır. Çernobil, havasını, suyunu, yaşamını 300-400 yıl boyunca radyasyona rehin bırakır. Çernobil'in yaraları sarılamaz, yıllar sonra bile o yaraların altından kanserli hücreler ürer.

İlk elden Karadeniz'e kıyısı olan ülkeleri alarma geçiren Çernobil felaketi, Türkiye'de yaşayanların hafızalarına Cahit Aral'ın veciz sözleri ve çay içen görüntüsü ile yer edinir: “Dininize, İmanınıza, inandığınızı gibi biliniz ki, Türkiye'de kesinlikle radyasyon tehlikesi mevcut değildir.” Cahit Aral'ın verdiği garanti boşa

çıkır. Karadeniz, sevdiğini, annesini, babasını, kardeşini, dostunu, hızla üreyen kanserli hücrelere verir. Neredeyse her hanede bir kanserli hastaya rastlanırken, konu ile ilgili herhangi bir önlem alınmaz, bilgiler kamuoyundan saklanır. Bunda şaşırarak pek bir şey yoktur, nükleer her zaman yalanla sıkı bir dostluk kurmuştur.

Soğuk yarışın sona erdiği, kendisi ile birlikte tarihi de sona erdirdiğinin sıkça dile geldiği yıllarda, yeni bir mit doğar: Küreselleşme. Küreselleşme, beraberinde yeni bir aktör getirir: Çok uluslu şirket... Koca küresel köy aynı şeyi yiyip, aynı şekilde giyinip, aynı şekilde sömürülürken ulusal pazar, yerini küresel pazara bırakır. Küresel çapta tüketimi mümkün kılmak, enerji ihtiyacını artırır. Enerji ihtiyacının neden arttığı, ya da bunun kimin ihtiyacı olduğu sorgulanmadan, bu krize çözüm bulma yolu olarak yeniden eski temcit pilavı sahneye çağrılır: Nükleer. Ama bu kez, ölümcül santralleri kuracak, bertaraf edilemeyecek atıklarını saklayacak küresel köyün yeni mekânları vardır. Onlar kalkınmanın yeni aktörleri, Asya kaplanlarıdır. Ülkeleri, borç batağına sokulan, yoksunluk ve yoksulluğun her geçen gün biraz daha arttığı mekânlar...

1998 yılında, Türkiye'den Ecevit-Yılmaz hükümeti yeniden ses verir: “Türkiye enerji alanındaki sorunlarını çözmeye mahkûmdur. Çözüm bulunmazsa diğer bütün alanlardaki çabamız boşa gidecektir.” Çözüm nükleer lobicilerin elindedir. Kurulacak yer Mersin Akkuyu'dur. Boşa gidecek çabanın kimin çabası olduğu, neye hizmet ettiği açıktır: Sermaye. Bu kez, başka sesler de yükselir: “Nükleer Ölümdür, Ölmek İstemiyoruz”. Mersin Akkuyu' da ve tüm Türkiye'de nükleer santral karşıtı eylemler patlak verir, Türkiye'nin dört bir yanında nükleer karşıtları seslerini yükseltir. Nükleer yine skandalı, yalanı beraberinde getirmiştir, 90 milyon dolarlık rüşvet iddiaları konuşulurken, 1999 yılında yine bir “olasılık” vuku bulur: Japonya'da meydana gelen nükleer kaza. Bu sefer muktedirler, yoğun muhalefete boyun eğerler ve Ecevit'in ağzından “Nükleer enerjiye yönelmemiz şimdilik gereksizdir, ekonomik açıdan sakıncalıdır.” sözleri dökülür.

Türkiye'de herkesin dilinde “kriz” kelimesinin dolaştığı yıllarda bu kez “Kalkınma'yı kendisine isim olarak seçmiş Adalet ve Kalkınma Partisi hükümeti sahneye çıkar. Yoksulluk ve işsizlik azalmak bir yana giderek artarken, milli gelirin arttığından dem vuran hükümet, nükleer konusunda da kararlıdır. Hedefte Sinop vardır. Nükleer karşıtı on binler bu kez Sinop'tan haykırır: “Nükleer Santrale Geçiş Yok!” . Ülke çapında toplanan 100 bin imza TBMM'ye teslim edilir. Nükleer Karşıtı Bilim İnsanları Bildirgesi kamuoyuna duyurulur. Ama nükleer lobicilere sadakatini ispatlayan hükümet kararlıdır. Kararlılığı AKP milletvekili Cahit Can'ın sözlerinde açığa çıkar: “Bu (nükleer) santrallerin, insanları ve çevreyi zehirlediği söyleniyor. Nükleer santraller madem zehirliyor, dünya zehirleniyor, bırakın biraz da biz zehirlenelim.” Yasa çıkar, ardından ihale yönetmeliği, ihale sürecinin 24 Eylül 2008'de tamamlanacağı ilan edilir. Radyoaktivite ile tanıştırmak için öncelik Mersin Akkuyu'dadır. Sırada Sinop da vardır.

Bugün, kalkınma uğruna, bir kez daha zehirlenmeye davet ediliyor. Geçmişte önlem almak yerine çay içenler, içtikleri çayla gerçekliğin üstünü örtmeye çalışanlar, bugün bizleri yeniden zehirlenmeye, ölmeye, sakat kalmaya çağırıyorlar. Kalkınanın sadece, kar peşindeki sermaye olduğu bilinirken bu davete icabet etmek mümkün değil. Yoksulluğun giderek derinleştiği çağımızda, artık "Kimin için enerji ?" sorusunu sormanın vakti gelmiştir. 20. ve 21. yüzyıllarda, savaş sanayine hizmet etmiş enerji politikaları bizim "ihtiyacımız" değildir. Savaşa hizmet eden enerjinin kaynağı ne olursa olsun, merkezileşmeye, uzmanlaşmaya ve sınırsız kara hizmet eder. Toplumu yoksullaştırır. Doğayı yok eder. Bu kirli enerjiler toplumsal bir alternatif olamaz. Nükleer santral kurulsun mu kurulmasın mı tartışması bir kısır döngüdür. Yaşamlarımızı kısır döngüye sokmaya hiç bir iktidarın hakkı yok. Bu kısır döngüyü ortadan kaldırmak için mücadele etmenin vaktidir. Militarizme, savaş çıkırtkanlığına, yoksullaştırıcı ve yok eden enerji politikalarına karşı sağlığa ve barışa yüzünü dönen bir enerji politikası için 26 Nisan 2008'de Mersin'de "Nükleere geçit yok!" diye haykıracağız.

ekoloji istanbul'un bereketi

Türkiye'de yedi yıldır düzenlenen Ekoloji İstanbul-Organik Ürünler ve Çevre Fuarı bu yıl 17-20 Ocak tarihleri arasında Yeşilköy'de gerçekleştirildi. Önümüzdeki sene 15-18 Ocak tarihleri arasında aynı mekanda düzenlenecek fuara 119 stand katıldı. Çeşitli panel, söyleşi ve gösterilerle renklendirilmeye çalışılan fuara olan ilgi geçtiğimiz yıllara göre daha fazlaydı. Çiftçilerin de katılımının sağlanması ile (Nurperi,İmece Evi gibi) fuar renkli, samimi ve hareketli bir görünüm kazandı. Bu sene fuara kurumsal kimliği ile katılan Ekoloji Kolektifi, standı süsleyen tanıtım pankartı gibi görsel öğelerle fuara "kırmızılık" kattı. Kırmızının tonunu anlamaya çalışan meraklı ziyaretçilere Ekoloji Kolektifi'nin amaç ve işlevini içeren broşürler verilerek bilgilendirme yapıldı. Fuar alanında çiftçiler ve Genetiği Değiştirilmiş Organizmalara karşı mücadele eden aktivistlerin katılımıyla iki toplantı düzenlendi. Toplantılar sonucunda Çiftçiler Kybele Ekolojik Yaşam Kooperatifinin kurulması için adım attı. Aynı zamanda yapılan diğer toplantıda da "Biyogüvenlik Hemen Şimdi, Tohum Gıda Haktır" kampanyasının ilk toplantısı düzenlendi. Toplantı sonrasında Mısır Savaşçıları grubu oluşturuldu.

göksu deltası'na teknik gezi

Göksu Deltası'nda çıkan yangının yarattığı zararın tespiti için 24.02.2008 tarihinde Mersin Barosu ve Ankara Barosu tarafından Göksu Deltası'na teknik gezi düzenlendi. Ekoloji Kolektifi adına Biyolog Özgür Bulut ve Muazzez Toptaş'ın katıldığı teknik geziye Çevre Mühendisleri Odası Mersin Temsilciliği ile Taşucu Belediyesi'nden de katılım sağlandı. Sabah saatlerinde Göksu Deltası'nda yanan alana gidildi ve yaklaşık 160 hektarlık bir alanın yandığı tespit edildi. Köylüler ile yapılan görüşmelerde yangının bilinçli olarak da çıkartılmış olabileceği anlaşıldı.

Taşucu Belediyesi ve savcılık gerekli yasal takibatı yaptığı için bu konuda yasal bir girişimde bulunmak yerine konu ile ilgili bir raporlandırmanın yapılarak basına bilgi verilmesine karar verildi. Raporlandırma konusunda Ankara Barosu ve Mersin Barosu inisiyatif aldı.

su hakkı için forum

Türkiye'de suyu bir hak olarak tanımlayan kurum ve örgütler 24 Mart 2008'de İstanbul'da bir araya gelerek, 2009 Mart ayında WWC (Dünya Su Konseyi) tarafından İstanbul'da düzenlenecek olan Dünya Su Forumu'na karşı oluşturulacak alternatif eylemin provasını yaptılar. Zira 2006 yılında Meksika'da yapılan 4. Dünya Su Forumuna karşı ulusal ve uluslararası örgüt ve aktivistlerin düzenlediği etkinlikler çok ses ve kazanımlar getirmişti. Şimdi sıra 2 yıl önceki deneyimler ile 5. Su Savaşına hazırlanmaya gelmişti. Bu savaşın ön hazırlığı ve güç denemesi Türkiye'nin çeşitli illeriyle birlikte İstanbul'da da yapıldı. Ekoloji Kolektifi'nin de katıldığı forum kapsamında, suyun adil dağılımı, dünya toplumlarının ortak kullanımı ve kontrolüne tabi olması savunuldu. Su varlıklarının metalaştırılması, özelleştirilmeleri, şirketleştirilmelerini örgütleyen neo-liberal politikalar, GATT, DTÖ, DB, IMF ve NAFTA gibi örgütler, yerli ve yabancı konuşmacılar tarafından forum da teşhir edildi ve lanetlendi...

sinekoloji

film festivali
mersin adana bursa istanbul ankara

sinekoloji film festivali mersin'de başlıyor 23-27 nisan 2008

Ekoloji Kolektifi tarafından hayata geçirilen Sinekoloji Film Festivali 2008 yılında düzenleyeceği etkinlik takvimini belirledi. Mersin, Adana, Bursa, Ankara, İstanbul'da düzenlenecek etkinliklerle festival, ekolojik krizi beyaz perdenin bakış açısıyla toplumsallaştırmayı, sorgulatmayı ve değişim için farkındalık yaratmayı amaçlıyor. Bu yıl Festival'in Mersin buluşmasında, Mersin-Akkuyu'da kurulması hükümet tarafından planlanan nükleer santraller odak olarak belirlendi. Festival 23-27 Nisan tarihleri arasında Mersin, 23-25 Nisan tarihleri arasında Adana'da izleyicileriyle buluşacak.

Toplam on üç filmin gösterileceği festivalde, nükleer karşıtı mücadele, enerji sorunu, kentleşme, yoksulluk, gıdanın ve tohumun geleceği temaları birlikte ele alınacak. Topluma ve doğaya rağmen uygulanan enerji politikalarının, tarımı, kentleşmeyi (...) olumsuz etkilemesi ve kökten bir yok oluşu tetikleme de festivalin odağının belirlenmesinde etken oldu.

Sinekoloji Film Festivali kapsamında, sergiler ve söyleşiler de düzenlenecek.

Festivalin Mersin buluşmasında, 2005 yılında kanser hastalığına yakalanarak yaşamını yitiren Kazım Koyuncu anısına da bir bölüm hazırlandı. Kazım Koyuncu'nun anısına çektiği belgesel filmle de tanıdığımız yönetmen-yazar Ümit Kıvanç'la festivalde bir söyleşi yapılacak. Kazım Koyuncu'nun yaşamını paylaşılacağı etkinlik, 26 Nisan 2008'de "Mersin Nükleer Karşıtı Miting" ten hemen sonra İçel Sanat Kulübü'nde gerçekleştirilecek.

23 Nisan 2008 tarihinde İçel Sanat Kulübü'nde başlayacak etkinlikler, yine aynı yerde beş gün sürecek. Mersin Nükleer Karşıtı Platform bileşenleri, BSB, EMO, İçel Sanat Kulübü gibi kurumlarla yapılan işbirliği ile gerçekleşen festival kapsamında, "Çöp" adlı bir fotoğraf sergisi de düzenlenecek. Sergi, 1950'li yıllarda Türkiye'nin Nükleer Savaş tehdidinde karşı nasıl bir refleks ve korku ile hazırlık yapıldığını anlatan fotoğraflar bir çöplükten bulunduğu için bu adı taşıyor. Nükleer saldırıdan korunmak için oluşturulmuş bir ürün katalogundan derlenerek hazırlanmış fotoğraf sergisi, nükleer santrallerin ve silahların sadece beden bütünlüğümüzü değil aynı zamanda bir toplumun ruh sağlığını da nasıl etkilediğinin en çıplak karelerini oluşturuyor.

Nükleer yarışının giderek arttığı sağlıklı bir yaşam arzusu karşısında militarist reflekslerin giderek hız kazandığı günümüz Türkiye'sinde toplumsal barışı, adaleti ve sağlıklı bir yaşam arzusunu dillendirecek festival, Mersin'den sonra Bursa, Ankara ve İstanbul'da da ekolojik bir dünya için perdesini açacak.

Festival ile ilgili detaylı bilgiye www.sinekoloji.org adresinden ulaşılabilir.

ekoloji kolektifi adına sahibi ve sorumlu yazı işleri müdürü: E. Baturay Altınok
sağlık sokak 13/9 sihiye/ankara, www.ekolojistler.org / ekolojikolektifi@yahoo.com telefon: 0312 430 86 41 faks: 0312430 86 42
yayım tarihi: nisan 2008 basım yeri: hermes matbaası, kazım karabekir caddesi 39/16 ankara

allianoi suda boğuluyor, faili meçhul değil...

İzmir'in Bergama ilçesi sınırları içerisinde, iki bin yıllık dünya tarihinin mirası olan bir sağlık yurdu Allianoi...

Allianoi gün yüzüne çıkarıldığı günden bu yana bir daha gün yüzü görmemek üzere yok edilme tehlikesiyle karşı karşıya.

Allianoi'yi savunmak elimizden alınan doğanın; uygarlığın; tarihin; halkların ve kültürlerin binlerce yıldır kardeşçe yaşadığı tarihin savunulmasıdır.

Allianoi'yi savunmak geleceğimizi savunmaktır.